

en saadan Revision, og yderligere bør det erkendes, at de Hovedsynspunkter, hvorudfra Bearbejdelsen af den nu gældende Lov har fundet Sted, er nærliggende og praktiske og derfor fortjener Godkendelse. Ved Fremsettelsen udtalte den højtærede Justitsminister, at det er et indviklet Lovgivningsemne, vi her beskæftiger os med. Denne Betragtning er jo rigtig, og jeg vil i Tilslutning dertil gerne reservere mig imod, at den Omstændighed, at det ved denne Lejlighed er tre lolland-falsterske Rigsdagsmænd, der fungerer som Gruppeordførere, og en Mand af lolland-falstersk Herkomst, der er traadt i Stedet for den højtærede Justitsminister, skulde berettige den Antagelse, at Lolland-Falster har budt paa Adgang til særlig Træning i Epidemilovens Haandhævelse. Noget saadant er heldigvis ikke Tilfældet, og jeg maa tilstaa, at jeg fra min Praksis ikke har vundet nævneværdig Erfaring om Epidemilovens Bestemmelser. Naar man imidlertid uden forudgaaende Specialkendskab til et foreliggende Lovgivningsemne er henvist til at søge sig orienteret med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder, ligger det nær i dette Tilfælde at fæste sig ved den Kendsgerning, at Almenhedens Erfaringer i Epidemilovens Virksomhed saavel som Sundhedsautoriteternes Dom over denne godtgør, at den har virket særdeles godt efter sin Hensigt og, som det jo er anført, har forskaanet vort Samfund for hærgende Epidemier i den nyere Tid. Det ligger da nær heraf at drage den Slutning, at der i al Almindelighed ikke kan trænges til væsentlige Ændringer i den nugældende Lovs enkelte Bestemmelser. Endvidere er der Anledning til at regne med, at der ikke kan rejses nogen egentlig Indvending imod, at man, saaledes som det her er Tilfældet, har søgt at tilvejebringe en bestemt Systematisering, en videre ført Gruppering af Lovens Enkelbestemmelser saaledes, at de enkelte Afsnit i det foreliggende Lovforslag fremtræder med klarere og skarpere optrukne Linier end de 4 Afsnit i den nugældende Lov. Yderligere maa det ogsaa synes ganske naturligt, at man i Loven indfører saadanne Bestemmelser, som er nødvendiggjorte ved senere tilkomne Love om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse og om Medicinalvæsenets Ordning samt ved Danmarks Tilslutning til den internationale Sundhedskommission af 17. Januar 1912.

Tilbage bliver da som det, der særligt tiltrækker sig Opmærksomheden, de nye

Bestemmelser, der af andre Aarsager er indførte i Lovforslaget, og som navnlig synes naturlige i Henhold til den mere omfattende og mere sikre Viden, som man i Tidernes Løb har vundet med Hensyn til de smitsomme Sygdommes Bekæmpelse. Det er altsaa disse nye tilføjede Bestemmelser, jeg for mit Vedkommende har skænket Opmærksomhed, og jeg kunde i og for sig være fristet til at fremføre en Del Bemærkninger vedrørende disse, men jeg vil gerne gøre mig fortjent til det høje Tings Paaskønnelse ved ikke at fordybe mig deri. Der er jo navnlig af det ærede Medlem, der først talte, gjort nøje Rede for disse Enkelbestemmelser, og jeg skal derfor i den Forbindelse blot bemærke, at andet Stykke af § 17, som ogsaa det ærede Medlem dvælede ved, har vakt min særlige Betænkelighed, fordi jeg regner med, at Opretholdelsen af en saadan Ordning kunde føre til vidtrækkende økonomiske Konsekvenser for det offentlige. Jeg skal da ikke fordybe mig i Enkeltheder, men jeg kunde ønske at tilføje, at i samme Grad man i Egenskab af Rigsdagsmand savner Specialkendskab til de Lovgivningsforanstaltninger, som forelægges til Prøvelse, sætter man Pris paa, at de tilsigtede Lovgivningsregler møder frem forsynede med fagkyndig, autoritativ Godkendelses Stempel. Nu skal jeg ingenlunde underkende, at det her foreliggende Lovforslag møder med Sundhedsstyrelsens Godkendelse, og at der derigennem er tilvejebragt væsentlig Betyrrelse for Lovforslagets hensigtsmæssige Affattelse. Vi har jo nu imidlertid herhjemme Medicinalkommissionen, hvis Sammensætning borger for, at den har et sundt og praktisk Blik for Tilvejebringelsen af hensigtsmæssige Lovgivningsregler, hvis fagkyndige Autoritet vi her inde paa Rigsdagen er vante til at honorere, og som i det hele taget maa siges ved sin omsigtsfulde og fagkyndige Tilrettelægning af forskellige Lovgivningsforanstaltninger at have vundet en velfortjent Nimbus. Med Henviisning dertil skal jeg tillade mig en beskedne Bemærkning om, at jeg for mit Vedkommende vilde have sat Pris paa, at dette Lovforslag var mødt frem saaledes, at ogsaa Medicinalkommissionen havde sagt god for dets Affattelse. Men i øvrigt turde det fremgaa af mine Udtalelser, at jeg i det hele taget skønner, at Lovforslaget, saaledes som det er os forelagt, møder frem i vel tilrettelagt Skikkelse og derfor fortjener velvillig Behandling; og i Overensstemmelse med det Synspunkt er mine Parti-